

GENERALINĖS ADVOKATĖS

JULIANE KOKOTT IŠVADA,

pateikta 2004 m. spalio 28 d.¹

I — Įvadas

1. Ieškovė pagrindinėje byloje R. García Blanco anksčiau Ispanijoje gavo specialiąją nedarbo išmoką. Išmokos gavimo laikotarpiu Ispanijos nacionalinis užimtumo institutas jos vardu mokėjo įstatymo nustatytas pensijos draudimo įmokas. Sulaukusi 65 metų, R. García Blanco pateikė prašymą gauti įstatymo nustatytą senatvės pensiją. Pagrindinėje byloje iškilo klausimas, ar apskaičiuojant teisę į įstatymo nustatytą senatvės pensiją suteikiantį laikotarpį reikia atsižvelgti į specialiosios nedarbo išmokos gavimo laikotarpiu mokėtas pensijos draudimo įmokas ir ar tuo atveju, jei į šias įmokas nebus atsižvelgta, darbuotojai migrantai nepatirs diskriminacijos dėl pilietybės.

2. Šiomis aplinkybėmis *Juzgado de lo Social Nr. 3 von Orense* (toliau – prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) kre-

piasi į Teisingumo Teismą, pateikdamas du klausimus dėl 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (toliau – Reglamentas Nr. 1408/71)², išaiškinimo. Šių klausimų turinys sutampa su bylos C-306/03 (*Salgado Alonso*)³ klausimų turiniu.

3. Kadangi vykstant procesui Teisingumo Teisme R. García Blanco prašymas suteikti jai įstatymo nustatytą senatvės pensiją buvo patenkintas, iškilo klausimas, ar reikia priimti prejudicinį sprendimą.

2 — OL L 149, p. 2. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, p. 1, išaisymas - OL L 200, p. 1) 90 ir 91 straipsniuose numatyta Reglamentas Nr. 1408/71 panaikinti ir pakeisti. Dėl laiko aplinkybių Reglamentas Nr. 1408/71 vis dėlto taikomas šiai bylai; jai reikšminga 1 straipsnio 1 punkto formuluotė pateikiama iš 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1606/98 (OL L 209, p. 1), kitos cituojamos Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos pateikiamos atitinkamai pakeistos ir atnaujintos pagal 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1) formuluotes.

3 — Žr. mano šios dienos išvadą byloje C-306/03 (Rink. p. I-2005 m. sausio 20 d. Sprendimas, Rink. p. I-705, I-707).

1 — Originalo kalba: vokiečių.

II — Teisinis pagrindas

pačiomis teisėmis į išmokas kaip ir tos valstybės piliečiai.“

A — Bendrijos teisė

4. Šiai bylai taikomas Reglamentas Nr. 1408/71. Šio Reglamento 1 straipsnio 1 punktas „draudimo laikotarpius“ apibrėžia kaip:

„įmokų mokėjimo laikotarpius, darbo pagal darbo sutartį laikotarpius arba savarankiško darbo laikotarpius, kurie tokie nustatomi arba pripažįstami teisės aktais, pagal kuriuos buvo įgyti arba laikomi įgytais, ir visi taip traktuojami laikotarpiai, jeigu pagal minėtus teisės aktus jie prilyginami draudimo laikotarpiams; laikotarpiai, įgyti pagal valstybės tarnautojų specialią sistemą, taip pat yra laikomi draudimo laikotarpiais.“

5. Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Laikantis šio reglamento specialiųjų nuostatų, vienos iš valstybių narių teritorijoje gyvenantiems asmenims, kuriems taikomos šio reglamento nuostatos, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios prievoles ir jie naudojasi tomis

6. Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 1 dalyje draudimo ir gyvenimo laikotarpių atžvilgiu nustatoma:

„Jeigu pagal valstybės narės teisės aktus teisės į išmokas įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas pagal sistemą, kuri pagal 2 arba 3 dalį nėra specialioji, priklauso nuo draudimo ar gyvenimo laikotarpių, tai tos valstybės narės kompetentinga įstaiga, kai reikia, sumuoja draudimo ar gyvenimo laikotarpius, įgytus pagal bet kurios kitos valstybės narės teisės aktus, nepaisant to, ar jie buvo įgyti pagal bendrą ar specialią sistemą, ir ar asmuo dirbo pagal darbo sutartį, ar savarankiškai. Šiuos laikotarpius ji sumuoja, tartum jie būtų įgyti pagal jos taikomus teisės aktus.“

7. Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Jeigu valstybės narės teisės aktais nustatytos teisės gauti išmokassąlygos įvykdomos tik

taikant 45 straipsnį ir (arba) 40 straipsnio 3 dalį, tai galioja šios taisyklės:

8. Reglamento Nr. 1408/71 48 straipsnyje dėl trumpesnių kaip vieneri metai draudimo ir gyvenimo laikotarpių nustatyta:

- a) kompetentinga įstaiga apskaičiuoja teorinį išmokos dydį, į kurį atitinkamas asmuo galėtų pretenduoti, jei visi draudimo ir (arba) gyvenimo laikotarpiai, įgyti pagal valstybių narių teisės aktus, kurie buvo taikomi pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui arba savarankiškai dirbančiam asmeniui, atitinkamoje valstybėje išmokos skyrimo metu būtų laikomi įgytais pagal jos administruojamus teisės aktus. Jeigu pagal šiuos teisės aktus išmokos dydis nepriklauso nuo įgytų laikotarpių trukmės, toks dydis laikomas šiame punkte nurodytu teoriniu dydžiu;
 - b) tada kompetentinga įstaiga, remdamasi pagal a punktą apskaičiuotu teoriniu dydžiu, nustato faktinį išmokos dydį pagal santykį tarp draudimo ar gyvenimo laikotarpių, iki draudiminio įvykio įgytų pagal jos administruojamus teisės aktus, trukmės ir bendros draudimo ar gyvenimo laikotarpių, iki draudiminio įvykio įgytų pagal visų atitinkamų valstybių narių teisės aktus, trukmės.
- „1. Nepaisant 46 straipsnio 2 dalies, valstybės narės įstaiga neprivalo skirti išmokų už laikotarpius, kurie buvo įgyti pagal jos taikomus teisės aktus, į kuriuos atsižvelgiama įvykus draudimui atvejui, jeigu:
- minėtų laikotarpių trukmė yra trumpesnė nei vieneri metai
- ir,
- atsižvelgiant tik į šiuos laikotarpius, pagal tų teisės aktų nuostatas neįgyjama jokia teisė gauti išmoką.
2. Kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga įstaiga sumuoja 1 dalyje nurodytus laikotarpius, taikydama 46 straipsnio 2 dalį, išskyrus b punktą.

3. Jeigu taikant 1 dalį atitinkamų valstybių narių visos įstaigos būtų atleistos nuo prievolės mokėti išmokas, išmokos turėtų būti skiriamos tik pagal paskutinės iš minėtų valstybių teisės aktus, kurių sąlygos įvykdytos, tartum visi įgyti ir pagal 45 straipsnio 1–4 dalis sumuoti draudimo ir gyvenimo laikotarpiai būtų buvę įgyti pagal tos valstybės teisės aktus.“

ir

- specialųjį ne mažiau kaip 2 metų įmokų mokėjimo laikotarpį per 15 metų prieš atsirandant aplinkybėms, suteikiančioms teisę į išmoką.

B – Nacionalinė teisė

9. Pagal naujos redakcijos Ispanijos bendrojo socialinės apsaugos įstatymo (*Texto Refundido de la Ley General de la Seguridad Social*⁴, toliau – TRLGSS) 161 straipsnio 1 dalies b punktą teisė į senatvės pensiją atsiranda, jei apraustasis įrodo du teisę į išmoką suteikiančius laikotarpius:

- bendrąjį ne trumpesnę kaip 15 metų įmokų mokėjimo laikotarpį

10. Vyresniems kaip 52 metų bedarbiams, iki jiems sueis įstatymo numatytas amžius, suteikiantis teisę į senatvės pensiją, TRLGSS 215 straipsnio 1.3 dalis numato specialiąją nedarbo išmoką (*subsídio por desempleo*, toliau – specialioji nedarbo išmoka). Suinteresuotasis asmuo gauna šią nedarbo išmoką, jeigu, be kita ko, jis gali įrodyti, kad mažiausiai 6 metus mokėjo įstatymo numatytas nedarbo draudimo įmokas ir atitinka visas, išskyrus amžiaus, sąlygas gauti įstatymo nustatytą senatvės pensiją.

11. TRLGSS 218 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad nedarbo draudimą administruojanti įstaiga (*Organismo Gestor del Seguro de Desempleo*), be specialiosios nedarbo išmokos jos gavėjui, privalo už kiekvieną kalendorinį mėnesį, kurį turima teisė į ją, gavėjo vardu papildomai mokėti įstatymo nustatytas

4 — 2004 m. birželio 20 d. *Real Decreto Legislativo 1/1994* (2004 m. birželio 29 d. *Boletín Oficial del Estado* (BOE) Nr. 154) redakcija, pakeista 1998 m. gruodžio 30 d. įstatymu Nr. 50/1998 (1998 m. gruodžio 30 d. *BOE*, įsigaliojęs 1999 m. sausio 1 d.).

pensijos draudimo įmokas socialinio draudimo sistemai.

12. TRLGSS⁵ 28 papildoma nuostata specialiosios nedarbo išmokos gavėjų vardu sumokėtų pensijų draudimo įmokų poveikį apriboja taip:

13. Vis dėlto administravimo praktikoje į INEM specialiosios nedarbo išmokos gavėjo vardu sumokėtas įstatymu nustatyto pensijų draudimo įmokas atsižvelgiama pagal Reglamento Nr. 1408/71 48 straipsnio 1 dalį; tai numato 1999 m. bendroji INSS ir INEM administravimo instrukcija⁶.

III — Bylos aplinkybės ir procesas

Priešistorė

„Pagal šio įstatymo (TRLGSS) 218 straipsnio 2 dalies nuostatas, apskaičiuojant bazinės pensijos dydį ir jai taikomą procentinį koeficientą, atsižvelgiama į administruojančios įstaigos mokamos pensijos draudimo įmokas. Šių įmokų mokėjimu negalima remtis ir jis negali turėti teisinių padarinių nustatant pagal šio įstatymo 161 straipsnio 1 dalies b punktą reikalaujamą minimalų įmokų mokėjimo laikotarpį, kurį pagal (TRLGSS) 215 straipsnio 1 dalies 3 punktą apdraustasis turi įrodyti, kad gautų (nedarbo) išmoką, numatytą vyresniems nei penkiasdešimt dvejų metų (bedarbiams).“

14. R. García Blanco, gimusi 1935 m. spalio 9 d. ir mirusi 2002 m. gegužės 14 d.⁷, nuo 1966 m. iki 1984 m. dirbo Vokietijoje. Čia jos įgyti draudimo įmokų mokėjimo laikotarpiai

6 — 1999 m. balandžio 16 d. aplinkraštis Nr. 3/99 (*Circular conjunta sobre modificación de los criterios de reconocimiento del subsidio por desempleo establecido en el artículo 215.1.3 del TRLGSS para mayores de 52 años, que afectan a trabajadores emigrantes retornados de la Unión Europea/ Espacio Económico Europeo*); šio aplinkraščio trečioje tarnybinėje instrukcijoje nurodoma: „Las cotizaciones efectuadas por el INEM durante la percepción del subsidio para mayores de 52 años por la contingencia de jubilación ... deberán tenerse en cuenta, a efectos de lo dispuesto en el artículo 48.1 del Reglamento CEE 1408/71 cuando el interesado solicite la pensión contributiva de jubilación española que le corresponda“.

7 — Remiantis per teismo posėdį jos atstovo pateiktais duomenimis.

5 — Įtraukta Įstatymo Nr. 50/1998 (nurodyto 4 išnašoje) 21 papildoma nuostata.

pagal Vokietijos įstatymais nustatytą pensijų draudimo sistemą sudaro 209 mėnesius (daugiau kaip 17 metų).

Prašymas skirti įstatymo nustatytą senatvės pensiją

15. Remiantis Vokietijos ir Ispanijos susitarimu, R. García Blanco nuo 1984 m. birželio 1 d. iki 1984 m. gruodžio 2 d. gavo kaupiamąsias nedarbo išmokas iš įstatymu nustatyto nedarbo draudimo sistemos, kurias jai mokėjo Ispanijos nacionalinis užimtumo institutas (*Instituto Nacional de Empleo*, toliau – INEM). Šiuo laikotarpiu INEM jos vardu taip pat mokėjo visų rūšių Ispanijos įstatymais nustatyto socialinio draudimo įmokas (tarp jų ir pensijos draudimo); taip susidarė 185 dienų (maždaug šešių mėnesių) įmokų mokėjimo laikotarpis.

16. Nuo 1989 m. R. García Blanco gavo specialiąją nedarbo išmoką, numatytą vyresniems kaip 52 metų darbuotojams. Todėl INEM jos vardu mokėjo Ispanijos įstatymo nustatyto pensijos draudimo įmokas pagal TRLGSS 218 straipsnio 2 dalį už 4 080 dienų laikotarpį (t. y. daugiau kaip 11 metų).

17. Iš bylos medžiagos aišku, kad R. García Blanco po savo motinos, su kuria gyveno, mirties nuo 1989 m. gruodžio 1 d. gavo įstatymo nustatytą šeimos nario pensiją.

18. 2000 m., sulaukusi 65 metų, R. García Blanco paprašė skirti jai senatvės pensiją pagal Ispanijos socialinio draudimo sistemą. 2001 m. balandžio 27 d. sprendimu Ispanijos nacionalinis socialinės apsaugos institutas (*Instituto Nacional de Seguridad Social*, toliau – INSS) šį prašymą atmetė. Savo sprendimą INSS motyvavo tuo, kad R. García Blanco Ispanijoje neįgijo reikalamo minimalaus įmokų mokėjimo laikotarpio. Pagal TRLGSS 28 papildomą nuostatą negali būti atsižvelgiama į 4 080 dienų laikotarpį, kuriuo INEM mokėjo pensijų draudimo įmokas už R. García Blanco kaip specialiosios nedarbo išmokos gavėją. Pagal Reglamento Nr. 1408/71 48 straipsnio 1 dalį negalima atsižvelgti į likusį 185 dienų laikotarpį, kuriuo už R. García Blanco, kaip įstatymu nustatyto nedarbo draudimo kaupiamųjų išmokų gavėją, Ispanijoje buvo mokamos socialinio draudimo įmokos, nes šis laikotarpis yra trumpesnis nei vieneri metai.

19. Dėl šio sprendimo atmesti prašymą R. García Blanco kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teisimą. Ji

pareiškė ieškinį INSS bei *Tesoría General de la Seguridad Social* (toliau – TGSS), iš esmės tvirtindama, kad jos naudai turi būti atsižvelgiama ne tik į pradinį 185 dienų pensijų draudimo įmokų mokėjimo laikotarpį Ispanijoje, bet ir laikotarpį, kai jai gaunant specialiąją nedarbo išmoką, INEM jos vardu mokėjo pensijų draudimo įmokas; todėl Ispanijoje ji įgijo iš viso 4 265 dienų įmokų mokėjimo laikotarpį (daugiau kaip 11 metų ir 8 mėnesiai).

nustatant teisę į senatvės pensiją, negalima atsižvelgti į pensijos draudimo įmokas, kurias nedarbo draudimą administruojanti įstaiga sumokėjo darbuotojo vardu tuomet, kai jis gavo tam tikras nedarbo išmokas, jeigu dėl ilgalaikio nedarbo, kuris kompensuojamas šiomis išmokomis, darbuotojui visiškai neįmanoma įrodyti kitų senatvės draudimo įmokų mokėjimo nei tų, kurios pagal įstatymą yra negaliojančios, ir ši nacionalinės teisės nuostata lemia, kad tik darbuotojai, kurie naudojami judėjimo laisve, negali pretenduoti į valstybės mokamą pensiją, nors pagal minėto reglamento 45 straipsnį teisę į išmokas suteikiantys laikotarpiai laikytini įgyti?

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

20. 2002 m. kovo 30 d. Nutartimi *Juzgado de lo Social Nr. 3 von Orense* sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar EB 12 straipsniui ir 39–42 straipsniams <...> bei Reglamento <...> Nr. 1408/71 <...> 45 straipsniui prieštarauja nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią, apskaičiuojant įvairius nacionalinės teisės aktų numatytus teisę į išmokas suteikiančius laikotarpius ir
2. Ar EB 12 straipsniui ir 39–42 straipsniams <...> bei Reglamento <...> Nr. 1408/71 <...> 48 straipsnio 1 daliai prieštarauja nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias, nustatant, ar „bendra draudimo arba gyvenimo laikotarpių, įgytų pagal tos valstybės narės teisės aktus, trukmė siekia vienerius metus“, negalima atsižvelgti į pensijos draudimo įmokas, kurias nedarbo draudimą administruojanti įstaiga sumokėjo darbuotojo vardu tuomet, kai jis gavo tam tikras nedarbo išmokas, jeigu dėl ilgalaikio nedarbo, kuris kompensuojamas šiomis išmokomis, darbuotojui visiškai neįmanoma įrodyti kitų senatvės draudimo įmokų mokėjimo nei tų, kurios pagal įstatymą yra negaliojančios, ir ši nacionalinės teisės nuostata lemia, kad tik darbuotojai, kurie naudojami judėjimo laisve, negali pretenduoti į valstybės mokamą pensiją, nors pagal minėto reglamento 45 straipsnį teisę į išmokas suteikiantys laikotarpiai laikytini įgyti?

nistruojanti įstaiga sumokėjo darbuotojo vardu tuomet, kai jis gavo tam tikras nedarbo išmokas, jeigu dėl ilgalaikio nedarbo, kuris kompensuojamas šiomis išmokomis, darbuotojui visiškai neįmanoma įrodyti kitų pensijos draudimo įmokų mokėjimo nei tų, kurios mokėtos nedarbo laikotarpiu, ir šios nacionalinės teisės nuostatos lemia, kad tik darbuotojai, kurie naudojami judėjimo laisvę, negali pretenduoti į valstybės mokamą pensiją, nors pagal minėto reglamento 48 straipsnio 1 dalį nacionalinė administruojanti įstaiga privalo mokėti valstybės išmokas?“

išmokų — arba šią senatvės pensiją, arba jau anksčiau paskirtą šeimos nario pensiją⁸, nes abi tos išmokos negali būti sudedamos, t. y. mokamos vienu metu. Apdraustosios duktė ir teisių perėmėja Dolores García Blanco nedelsdama pasirinko šeimos nario pensiją.

22. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismo kancleris 2003 m. balandžio 10 d. laiške paprašė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo patikslinti, ar jis atsiima savo prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2003 m. balandžio 11 d. laiške atsakė, jog palaiko savo prašymą, be kita ko, ir todėl, kad Teisingumo Teismo atsakymas jam bus naudingas sprendžiant kitas bylas.

Procesas gavus prašymą priimti prejudicinį sprendimą

21. 2003 m. balandžio 8 d. laišku INSS Teisingumo Teismui pranešė, kad R. García Blanco, tuo metu jau mirusios, prašymas skirti jai įstatymo nustatytą senatvės pensiją 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimu buvo patenkintas. Šiuo sprendimu taip pat reikalaujama pasirinkti vieną iš dviejų

23. 2003 m. liepos 7 d. ir 2003 m. rugsėjo 18 d. laiškais Teisingumo Teismo kanceliarija dar kartą paklausė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, ar pagrindinė byla šiame teisme dar nagrinėjama. Kanceliarija taip pat nurodė, kad Teisingumo Teismas gali priimti prejudicinį sprendimą tik tada, jei byla nebaigta nagrinėti nacionaliniame teisme. Ji taip pat priminė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, kad jis tuos pačius prejudicinius klausimus gali Teisingumo Teismui pateikti

8 — Žr. šios išvados 17 punktą.

nagrinėdamas kitą bylą. Tačiau 2003 m. spalio 1 d. laiške prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patvirtino, kad pagrindinė byla nebaigta nagrinėti, nes ieškovė neatsakė ieškinio, o atsakovai oficialiai nepanaikino savo pirmojo sprendimo neskirti pensijos, dėl kurio buvo iškelta pagrindinė byla.

24. Nagrinėjant bylą Teisingumo Teisme savo pastabas raštu ir žodžiu pateikė R. García Blanco, Komisija ir bendrai INSS su TGSS. Vokietijos vyriausybė savo pastabas pateikė raštu, Ispanijos vyriausybė – žodžiu.

IV — Vertinimas

25. Tokia proceso eiga kelia abejonių, ar Teisingumo Teismas gali atsakyti į jam pateiktus prejudicinius klausimus.

26. Vien tik nacionalinis teismas, nagrinėjantis teisinį ginčą ir turintis priimti spren-

dimą byloje, atsižvelgdamas į nagrinėjamos bylos ypatumus, gali geriausiai įvertinti prejudicinio sprendimo būtinumą nagrinėjamoje byloje ir prejudicinių klausimų, pateikiamų Teisingumo Teismui, svarbą. Jei pateikiami prejudiciniai klausimai dėl Bendrijos teisės išaiškinimo, Teisingumo Teismas iš esmės privalo į juos atsakyti. Šis Teismas gali atmesti nacionalinio teismo prašymą priimti prejudicinį sprendimą tik tada, jei prašymą pateikęs teismas prašo išaiškinti ar įvertinti Bendrijos teisės nuostatą, kuri akivaizdžiai nėra susijusi su pagrindinės bylos aplinkybėmis ir dalyku, jei problema yra hipotetinio pobūdžio arba jei jam trūksta faktinių ar teisinių duomenų, reikalingų tinkamam atsakymui pateikti⁹.

27. Tačiau Teisingumo Teismas nusprendė, kad išskirtiniais atvejais gali ištirti aplinkybes, kuriomis į jį kreipėsi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas¹⁰. Mat prejudicinio sprendimo procedūra, būdama teismų bendradarbiavimo priemonė, savo ruožtu įpareigoja prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą gerbti Teisingumo Teismo tikslą, būtent – prisidėti prie valstybių narių teisingumo, o ne pateikti

9 — Žr. tik 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimą *Bosman* (C-415/93, Rink. p. I-4921, 59 punktas); 2001 m. kovo 13 d. Sprendimą *PreussenElektra* (C-379/98, Rink. p. I-2099, 38 punktas); 2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimą *Der Weduwe* (C-153/00, Rink. p. I-11319, 31 punktas); 2003 m. gruodžio 4 d. Sprendimą *EVN AG ir Wienstrom* (C-448/01, Rink. p. I-14527, 74 punktas) ir 2004 m. kovo 25 d. Sprendimą *Ribaldi* (sujungtos bylos C-480/00, C-481/00, C-482/00, C-484/00, C-489/00, C-490/00, C-491/00, C-497/00, C-498/00 ir C-499/00, Rink. p. I-2943, 72 punktas).

10 — Sprendimai *PreussenElektra* (39 punktas) ir *EVN AG ir Wienstrom* (75 punktas), abu nurodyti 9 išnašoje.

nuomonių bendraisiais arba hipotetiniais klausimais¹¹.

laikotarpiai gali tik padidinti išmokas, bet dėl jų neįgyjama teisė į jas.

A — Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pradinis priimtinum

28. Iš pradžių prašymą priimti prejudicinį sprendimą galima paaiškinti ta aplinkybe, kad pateikdama prašymą R. García Blanco pagal TRLGSS 161 straipsnio 1 dalies b punktą akivaizdžiai turėjo tik vieną teisę į išmokas suteikiantį laikotarpį iš dviejų, t. y. Vokietijoje įgytą daugiau kaip 17 metų draudimo laikotarpį, kuris jai įskaitomas remiantis Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 1 dalimi ir kurio jai pakanka bendram 15 metų teisę į išmokas suteikiančiam laikotarpiui. Tačiau remiantis turima informacija, galima daryti išvadą, kad R. García Blanco neįgijo specialiojo teisę į išmokas suteikiančio laikotarpio, kai įmokos buvo mokamos mažiausiai už 2 metus per 15 pastarųjų metų prieš įvykį, dėl kurio atsiranda teisė į išmoką. Siekdama įrodyti, jog įgijo specialųjį teisę į išmokas suteikiantį laikotarpį, R. García Blanco turėjo remtis INEM jos vardu mokėtomis pensijų draudimo įmokomis, kai ji gavo specialiąją nedarbo išmoką. Deja, tai prieštarauja TRLGSS 28 papildomai nuostatai, pagal kurią tokie įmokų mokėjimo

29. Kai buvo pateikti prejudiciniai klausimai, sprendimui pagrindinėje byloje priimti buvo svarbu, ar Reglamento Nr. 1480/71 45 ir 48 straipsniams bei EB 39-42 straipsniams neprieštarauja nacionalinės teisės taisyklė, įtvirtinta TRLGSS 28 papildomoje nuostatoje. Taigi tuo metu prašymas priimti prejudicinį sprendimą, be abejonės, buvo priimtinas.

B — Prejudicinio sprendimo nereikalingumas

30. Iš rašytinės ir žodinės proceso dalies pasidarė aišku, kad per šį laiką įvyko šie du pagrindinės bylos faktinių aplinkybių pasikeitimai: pirma, buvo pateiktas R. García Blanco prašymas dėl įstatymo nustatytos senatvės pensijos. Antra, jos teisių perėmėja nusprendė nepasinaudoti įstatymo nustatyta senatvės pensija, nors ši jau buvo skirta, o vietoj jos pasirinko kitą, sąlygiškai didesnę šeimos nario pensiją.

¹¹ — Sprendimai *Bosman* (60 punktas), *Der Weduwe* (32 punktas) ir *EVN AG ir Wienstrom* (75 punktas), atitinkamai nurodyti 9 išnašoje.

31. Kiekvienas iš šių bylos aplinkybių pasikeitimų savo ruožtu leidžia daryti išvadą, kad prejudiciniai klausimai neteko svarbos. Pirma, patenkinus prašymą dėl įstatymo nustatytos senatvės pensijos skyrimo, tarp bylos šalių neliko ginčo dėl teisę į išmokas suteikiančio laikotarpio įgijimo. Antra, pagrindinės bylos ieškovė, pasinaudodama jai suteikta teise rinktis ir pasirinkdama šeimos nario pensiją, aiškiai parodė, kad ji nenori gauti anksčiau prašytos įstatymo nustatytos senatvės pensijos.

32. Taip pat atrodo, kad pagrindinės bylos šalys nesiginčija ir dėl galimų mokėjimo likučių. Atsakovai per Teisingumo Teismo posėdį atsakydami į atitinkamą ieškovės atstovo pastabą patvirtino, kad R. García Blanco įstatymu nustatyta senatvės pensija buvo paskirta nuo tos dienos, kai jai suėjo 65 metai, ir kad todėl nėra ginčo dėl galimų mokėjimo likučių.

pakartotinį patvirtinimą, kad pagrindinė byla dar (formaliai) nagrinėjama šiame teisme ir kad jo prašymas priimti prejudicinį sprendimą neatsiimtas, abu prejudiciniai klausimai dėl Bendrijos teisės problemų aiškinimo yra vien hipotetinio pobūdžio. Prejudicinio sprendimo priimti nereikia.

34. Jei tie patys klausimai vėl kiltų nagrinėjant kitas bylas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galėtų pakartotinai juos pateikti. Tačiau šioje byloje Teisingumo Teismo atsakymas į pateiktus prejudicinius klausimus nebūtų naudingas pagrindinės bylos sprendimui, o būtų tik Teisingumo Teismo nuomonė Bendrijos teisės klausimais, ir tai procese pagal EB 234 straipsnį nėra Teisingumo Teismo kompetencija.

C — Pasekmės prejudicinio sprendimo procedūrai

33. Net ir atsižvelgus į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo

35. Taigi Teisingumo Teismas susidūrė su gana retu atveju, kai prašymas dėl prejudicinio sprendimo iš pradžių buvo priimtinas,

tačiau vėliau dėl pasikeitusių faktinių aplinkybių tapo nereikšmingas.

36. Viena iš galimybių Teisingumo Teismui būtų šią bylą *ex officio* išbraukti iš savo registro¹². Tokią išbraukimo procedūrą numato Teisingumo Teismo procedūros reglamento¹³ 77 ir 78 straipsniai neteisminio ginčo sprendimo, ir ieškinio atsisakymo atvejais. Norint šias nuostatas, bent jau jų esmę, taikyti šiai bylai, reiktų atsižvelgti į Procedūros reglamento 103 straipsnio 1 dalyje numatytą nuostatą dėl prejudicinio sprendimo procedūros specifikos, nes ši procedūra – tai Teisingumo Teismo ir valstybių narių teismų bendradarbiavimo priemonė. Todėl Procedūros reglamento 77 ir 78 straipsniuose numatytą prašymo priimti prejudicinį sprendimą atsisakymą turėtų inicijuoti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Tačiau šiuo atveju jis Teisingumo Teismui niekada nebuvo pareiškęs, kad nori atsiimti savo prašymą priimti prejudicinį sprendimą ar kad jo nagrinėjamoje byloje nereikia priimti prejudicinio sprendimo. Priešingai, atsakydamas į pakartotinius paklausimus, jis užtikrino, kad palaiko savo prašymą. Todėl bylos išbraukimas

iš registro, kitaip nei numatyta Procedūros reglamento 77 ir 78 straipsniuose, jokių būdu nebūtų tik ankstesnio pareiškimo, padaryto Teisingumo Teismui, procedūrinis padarinys.

37. Antra galimybė Teisingumo Teismui būtų prašymą dėl prejudicinio sprendimo paskelbti nepriimtiniu arba paskelbti, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos priimti tokį prejudicinį sprendimą. Tačiau toks sprendimas ne visai atspindėtų faktinių bylos aplinkybių raidą, kuri vyko pateikus prašymą priimti prejudicinį sprendimą: prejudiciniai klausimai iš pradžių nebuvo nepriimtini, dalyko jie neteko tik vėliau, kai buvo pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą. Tai turėtų atspindėti Teisingumo Teismo sprendime.

38. Manau, kad tokiomis sąlygomis Teisingumo Teismui geriausia būtų pasirinkti trečią galimybę ir nuspręsti, kad *prejudicinio sprendimo priimti nereikia*. Teisingumo Teismas jau yra tokį sprendimą priėmęs *Djabali* byloje¹⁴, o tarp minėtos bylos ir šios pagrindinės bylos faktinių aplinkybių yra aiškių paralelių. Minėtoje byloje kompetentinga valstybės įstaiga iš pradžių taip pat

12 — Žr. 1997 m. gegužės 15 d. generalinio advokato F. Jacobs išvados 23 punktą (*Djabali*, C-314/96, Rink. p. I-1149, 1151).

13 — 1991 m. birželio 19 d. Teisingumo Teismo procedūros reglamentas (OL L 176, p. 7, pataisytas OL L 383, 1992; paskutinį kartą pakeistas 2004 m. balandžio 19 d. Sprendimu, OL L 132, p. 2).

14 — 1998 m. kovo 12 d. Sprendimas *Djabali* (C-314/96, Rink. p. I-1149).

vengė ieškovei suteikti socialines išmokas, kurias vėliau – kai buvo pareikštas ieškinys nacionaliniam teismui, o šis pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą, – paskyrė.

39. Teismas, nusprenddamas, kad prejudicinio sprendimo priimti nereikia, leidžia suprasti, jog prejudiciniai klausimai iš pradžių nebuvo nepriimtini, tačiau dėl per procesą atsiradusių aplinkybių jis neteko kompetencijos atsakyti į jam pateiktus prejudicinius klausimus.

V — Išvada

40. Atsižvelgdama į tai, kas pirmiau išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui į *Juzgado de lo Social Nr. 3 von Orense* pateiktus prejudicinius klausimus atsakyti taip:

„Į prašymą priimti prejudicinį sprendimą atsakyti nereikia.“